

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 13. Superior non velit sibi bene, dum suis malè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Cumque compleisset forte dividere terram. &c. Ios. 19. 49. Quare Josue, cum aliis terram dispartiret, sibi non tribuit aliquam portionem; sed urbem accepit à populo? Imitatus est in eo modeliam Domini: *discite enim* ait, à me &c. Matth. 11. Extremam itaque expertus est inopiam, ita ut nè domum quidem haberet: *Filius*, inquit, *hominis non habet, ubi caput reclinet.* Matth. 8. 20. Cum autem ejusdem nominis Josue typus esset ipse, partem sibi non impertivit; sed eam, quæ oblata est, accepit: docens eos, qui in aliquo Magistratu sunt constituti, non suis commodis, sed utilitati subditorum, inservire debere. B. Theodoretus in Deuter. q. 17. c. 19.

Posuerunt me custodem in vineis; vineam meam non custodivi. Cant. 1. 5. Exponitur hoc in bono, in persona boni Prælati: qui non querit, quæ sua sunt; neque quod sibi utile; sed quod multis. Hugo Card. hic.

Ex Novo.

Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit. Matth. 6. 22. S. Gregor. Naz. ait: Prælatos esse oculos, quibus corpus politicum regitur. Sed cur oculis conferuntur? S. Basilius in hexam. quia oculi, cum cætera videant, se non vident. Sic Prælati sui nè memoriam quidem habeant; subditorum curam magnam. Did. Nisf. D. 4. Quadr. § 4.

Mittens duos de discipulis suis. Matth. 11. 2. Missus in carcerem, non de suo periculo sollicitus erat; sed de aliorum salute cogitabat, id est discipulorum suorum. S. Chryfost. apud Did. Nisf. D. 2. Adv. § 4.

Et rogaverunt illum pro ea. Luc. 4. 38. Expectavit Petrus, quousque Dominus prædicationem absolveret; cæterosque omnes, qui tunc ad eum confugerant, curasset. Et tunc demum, cum intrasset, pro ipsa jacenterogavit. Si enim ab ipsis statim initiis, aliorum commoda suis ut postponeret, institutus erat. S. Chryfost. hom. 28. in Matth.

Simon Joannis, diligis me plus his? dicit ei; pasce agnos meos. Joan. 21. 15. Quid est aliud, si diligis me, pasce oves meas; quam si diceretur: si me diligis, non te pascere cogita, sed oves meas: sicut meas pasce, non sicut tuas: gloriam meam in eis quære, non tuam; dominium meum, non tuum; lucra mea, non tua. S. August. tr. 123. hic. Tertio dictum *pasce*; nec mulge, seu tonde, vel semel additum est. S. Bernardus f. de verb. Petri: ecce nos reliquimus omnia,

Tremefactus prociidit Paulo, & Sila, ad pedes. Act. 16. 29. Quarit S. Chryfost. hom. 8. in c. 4. Ephes. quid moverit custodem carceris, ut se tam subito ad pedes Pauli, & Silæ, dejecerit, & Dei servos illos arbitratus fuerit? & respondet: vidit, quod non solum non effugerant, sed & prohibebant eum, nè seipsum occideret: nam si hoc proprii commodi gratiâ fecissent, intus certe non mansissent; sed primum seipso exemissent.

Ex Patribus, & aliis.

Hic spiritualis omnis præfecturæ finis est, ni-
Polyanth. Sacra. Tom. II.

mirum, privatâ utilitate neglectâ, commodis aliorum inservire. S. Gregor. Naz. Orat. 21.

Præes, & singulariter, ad quid? nunquid ut de subditis crescas? nequaquam; sed ut ipsi de te. Principem te constituerunt; sed sibi, S. Bernardus l. 4. de confid. ad Eugen.

Hi solum debent in Ecclesia tenere principatum, qui renuunt habere primatum: & hi sunt ab ejus regimine repellendi, potius verò non assumendi; qui propria emolumenta requirunt. Sim. Cass. l. 10. c. 4.

Nec enim, tanquam ad nundinas, & lucella, eundem est iis, qui sibi gubernacula committi volunt. Plutarchus in Politicis.

§. XIII.

Superior non-velit sibi bene, dum suis male.

Posuit velamen super faciem suam. Ex. 34. 33. Cur Moyses, locuturus ad populum, faciem radiantem tegit? Quia cum esset princeps populo, dedecori sibi vertendum putavit, lumine illò frui, quò subditi carebant. Castillo Illat. 1. 1.

Melius mihi est, ut incidam in manus Domini &c. 1. Paral. 21. 13. Ex tribus propositis pœnis pestem elegit David. Commune sibi cum populo voluit esse periculum: quia, si populus fame premeretur, regi non deesset alimonia: in bello facilis foret fuga. Sed à peste, nec purpura, nec diadema, defendit. Elegit ergo pestem; nè in tali periculo populum derelinquere videretur: imò pro ipso vitam obtulit. ib. v. 17. *ego peccavi &c.* Castillo Illat. 11.

Accipe puerum, & Matrem ejus, & fuge in Egyptum. Matth. 2. 13. Cur non potius in Persidem, ubi sunt Magi; qui eum reverenter adorabunt, & suscipient? Relinquebat Dominus pueros suos in Bethlehem à nefario tyranno trucidandos. Alienum ergo ab illo erat inter regales delicias vivere, dum sui in ultimo discrimine erant. Sylveira in Luc. 1. q. 16.

§. XIV.

Superior sit suis pater, & mater.

Ex Veteri, & Novo.

A Filiis Hemor. &c. Gen. 33. 19. Hemor erat Princeps Sichimorum: unde Sichimitæ vocantur ejus filii, id est, subditi: veri enim principes, suorum sunt patres. Sic servi Naaman, Dominum suum vocant Patrem, 4 Reg. 5. 13.

Pater mi! pater mi! currus Israel, & auriga ejus. 4. Reg. 2. 12. Bis eum vocat Patrem, dein currum. Prælati sit pietate pater, auriga gubernatione, currus ad vehenda onera subditorum. Diez. conc. 3. D. 2. Pasch.

Introduxit me Rex in cellaria sua: exultabimus, & letabimur in te, memores uberum tuorum. Cant. 1. 3. Quid Regi cum uberibus? si regem verum ostendere curat; quomodo possit ab uberum memoria abstinere? Verus rex est? ergo mater subditorum. Escobar t. 6. Parab. Chr. 19. Sect. 1. Obl. 1.